

LUKAS XXIV: 13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24,25,26,27,28,29,30,31.

125

ZIET twee van haar gingen op den zelfden dag na een vlek dat seftig ftadien van Jeruzalem was, welkers naame was Emmaus: En zy spraken t'zaamen onder malkanderen van alle deze dingen: die daar gebeurt waaren. En het gefchiedde, terwyle zy t'zaamen spraken, en malkanderen ondervraagden, dat Jezus zelve by [haar] quam, en met haar ging. En haare oogen wierden gehouden, dat zy hem niet en kenden. En hy zeide tot haar, Wat redenen zyn dit, die gy wandelende onder malkanderen verhandeld? en [waarom] ziet gy droevig? En de eene, wiens naame was Kleopas, antwoordende zeide tot hem, Zyt gy alleen een vreemdelinge te Jeruzalem, en weet niet de dingen, die deze dagen daar in gefchied zyn? En hy zeide tot haar, Welke? en zy zeiden tot hem, De dingen aangaande Jezus den Nazarener, welke een Propheet was, krachtig in werken en woorden, voor God, en alle het volk. En hoe onze Overpriesters en Overften den zelfen overgelevert hebben tot het oordeel des doods, en hem gekruisigt hebben. En wy hoopten dat hy was de geene die Israël verlossen zoude. Doch ook beneven dit alles, is het heden de derde dag, van dat deze dingen gefchied zyn. Maar ook sommige vrouwen uit ons, hebben ons ontfelt, die vroeg in den morgenftond aan het graf geweest zyn: En zyn lichaam niet vindende quamen zy en zeiden, dat zy ook een gezichte van Engelen gezien hadden, die zeggen dat hy leefd. En sommige der geene die met ons zyn, gingen heenen tot het graf, en bevonden het alzo, gelyk ook de vrouwen gezegt hadden, maar hem en zagen zy niet. En hy zeide tot haar, ô Onverftandige en traage van herten, om te gelooven al het geene dat de Propheeten gefproken hebben, En moefte de Christus niet deze dingen lyden, en [alzo] in zyne heerlijkheid ingaan? En begonnen hebbende van Mozes en van alle de Propheeten, leide hy haar uit, in alle de Schriften, het geene van hem [gefchreeven] was. En zy quamen naby het vlek, daar zy na toe gingen, en hy hield hem als of hy verder gaan zoude. En zy dwongen hem, zeggende, Blyft met ons, want het is by den avond, en de dag is gedaald. En hy ging in, om met haar te blyven. En het gefchiedde, als hy met haar aanzat, nam hy het brood, en zegende het, en als hy het gebroken hadde, gaf hy 't haar. En haare oogen wierden geopent, en zy kenden hem: en hy quam weg uit haar gezichte.